

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1259/2025
21.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Миодрага Цветковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу 12К.бр. 538/24 од 15.05.2025. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1.бр. 126/25 од 29.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 21.10.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Миодрага Цветковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу 12К.бр. 538/24 од 15.05.2025. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1.бр. 126/25 од 29.07.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Лесковцу 12К.бр. 538/24 од 15.05.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 70.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, с тим да уколико се новчана казна не може ни принудним путем наплатити, суд ће исту заменити тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дана казне затвора. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећене, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1.бр. 126/25 од 29.07.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Лесковцу 12К.бр. 538/24 од 15.05.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Миодраг Цветковић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту

законитости, побијане пресуде укине и „донесе ослобађајућу пресуду, или алтернативно, предмет врати на поновно суђење“.

Врховни суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и поступку пред апелационим судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац означава повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и члана 439. ЗКП (без прецизирања става, с тим што из образложења захтева произлази да указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводима да из чињеничног описа радње не произлазе законска обележја кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим).

Међутим, наводи захтева браниоца окривљеног не садрже објашњење у чему се конкретно састоје те повреде закона, јер бранилац не образлаже којих елемената кривичног дела нема и из којих разлога, нити образлаже у ком делу је оптужба прекорачена, односно не образлаже се на који начин су нижестепени судови правноснажним пресудама учинили означене повреде закона.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Миодрага Цветковића у делу који се односи на повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 439. тачка 1) ЗКП, нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева за заштиту законитости, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева опредељење повреде, због које се захтев подноси, као и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

У захтеву бранилац истиче и да је побијаним пресудама учињена повреда члана 32. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Међутим, како уз захтев бранилац окривљеног није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, којом је утврђено да је окривљеном или другом учеснику у поступку повређено или ускраћено људско право или слобода које су зајемчена Уставом или Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода и додатним протоколима, то захтев за заштиту законитости и у овом делу, нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Поред изнетог, бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости означава и детаљно образлаже у тачкама 1. до 7. захтева за заштиту законитости - погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, с тим што исту погрешно нумерише као повреду закона из члана 441. ЗКП.

Такође, бранилац окривљеног означава и повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11), члана 16. и члана 423. ЗКП.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, као и повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11), члана 16. и члана 423. ЗКП, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, због чега је Врховни суд захтев, у наведеном делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези са чланом 484. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**